Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 2 (1894)

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1892-1894), Περίοδος Α'

Ολίγαι τινές χριστιανικαί επιγραφαί

Π. ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ

doi: [10.12681/dchae.1520](https://doi.org/10.12681/dchae.1520)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ Π. (1894). Ολίγαι τινές χριστιανικαί επιγραφαί. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 2, 82-86. <https://doi.org/10.12681/dchae.1520>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ολίγαι τινές χριστιανικαί επιγραφαί

Π. ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1892-1894), Περίοδος Α' • Σελ. 82-86

ΑΘΗΝΑ 1894

ΟΛΙΓΑΙ ΤΙΝΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

Φίλος μου τις διδάσκαλος ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἐν διαφόροις πόλεσι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἰδίως ταῖς παραλίοις τῆς Βιθυνίας ὁ κ. Δ. Ὀμηρόλης χρηματίσας, ἐπέστειλέ μοι ἐπιγραφάς τινας χριστιανικῶν χρόνων, ἃς οὐκ ἄσκοπον ἡγοῦμαι νὰ δημοσιεύσω διὰ τοῦ ὄντως λαμπροῦ *Δελτίου* τῆς ἡμετέρας χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς εταιρίας πρὸς τὸν ὕλικὸν ἐτήσιον ἔρνον καὶ τὸν πνευματικὸν τοῦτον κα-
τατιθεῖς.

Τῶν ἐπιγραφῶν τούτων πέντε τὸν ἀριθμὸν ἀνεκαλύφθησαν αἱ μὲν τρεῖς πρῶται ἐν *Ἐλερμοῖς* (Λιγουμοῦς=Κουρσουμλοῦ τουρκιστὶ) κώμη παράλῳ ἐν τῇ νοτιά παραλίᾳ τοῦ Κιανοῦ Κόλπου ἐν Βιθυνίᾳ, αἱ δὲ δύο ἄλλαι ἐν Τριγλείᾳ (ἀρχαίῳ Βρυλλείῳ) πόλει κειμένη ἐν δεξιᾷ τῷ εἰσπλέοντι τὸν Κιανὸν κολπον. Ὡς γνωστόν, ἅπας ὁ Κιανὸς κόλπος μετὰ τοῦ παρακειμένου Ἀστακηνοῦ, κατωκίθη ἐν ἀρχαιοτάτῃ ἐποχῇ, κατὰ τοὺς πρώτους τῶν Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν χρόνους, ὑφ' Ἑλλήνων καὶ ἵνα ἐν ταῖς κυριωτάταις ἀποικίαις περιορισθῶμεν ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τινάς ἐν μὲν τῷ πρώτῳ: τὸ Βρύλλειον (Τρίγλειαν) τὴν *Μύρλειαν* (εἶσα Ἀπάμειαν, νῦν δὲ Μουδανιά) τὴν Κίον (νῦν Κιό), ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ: τὴν Λίδυσσαν, τὴν Νικομήδειαν, τὴν Ἀσταχόν, Ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις μέχρι τοῦ νῦν ὑφ' Ἑλλήνων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, κατοικουμέναις περισώζονται πλὴν τῶν Ἑλ-

ληνικῶν ἀρχαιοτήτων καὶ βυζαντιακαὶ τοιαῦται εἰς Μονὰς καὶ τεῖχη ἀναγόμεναι, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ κοιμητήρια, ἐν οἷς πλῆθος εὐρίσκει τις ἐπιγραφῶν Χριστιανικῶν.

Ἄπασαι αἱ ἡμέτεραι ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν ἐν τοιούτοις τοῖς τόποις, ὡς ἐν τοῖς προτεταγμένοις πρὸ ἐκάστης αὐτῶν δηλοῦται¹

1

1) Ἀκριβῶς πρὸ ἐνὸς ἔτους ἔγραφε περὶ τῶν Χριστιανικῶν ἐπιγραφῶν τῶν μερῶν τούτων καὶ ὁ ἐταῖρος τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν κ. Μ. Ι. Γεδεών ἐκδούς τὸ ἔργον αὐτοῦ: Ἐγγραφοὶ Λίθοι καὶ Κέραμοι, Κων/πολις 1893.

Ἐν τῇ ἐν Ἐλεγκμοῖς Βυζαντικῇ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Ἀβερχίου πρὸς Α. τῆς πόλεως κειμένη εὐρίσκονται ἐν τῷ νῶ ἐκτὸς τῆς ἐν Πανδώρα² καὶ τοῖς Βιθυνιακοῖς³ δημοσιευθεῖσαις βυζαντιακαῖς ἐπιγραφαῖς καὶ αἶδαι:

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη, ὡς ἐκ τῆς χρονολογίας ἐμφαίνεται, ἀνήκει εἰς τὸν ΙΒ' αἰῶνα (6705—1197). Εὐρέθη δὲ ὑπὸ χωρικοῦ τινὸς ἐν τῷ ἀρχαίῳ νεκροταφείῳ τῆς πόλεως καὶ νῦν κατὰκειται ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Ἀβερχίου.

2

ΙΩΣΗΦ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

ΚΑΙ ΠΡ[ΙΜΜΙΚΗΡΙΟΥ;] ΣΑΝΔ' Μ[ΑΙΟΥ]Θ'

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀνέγνωμεν κατὰ τὴν Α. πλευρὰν τῆς Παναγίας ἐπὶ λωρίδος μαρμαρίνης ἐντετειχισμένης αὐτοῦ. Ἔστι δὲ τοῦ ΙΕ'. αἰῶνος (6954—1446).

3

ΕΝΘΑΔΕ ΚΑΤΑΚΕΙΤΑΙ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ο ΤΗΣ ΜΑΚΑ
ΡΙΑΣ ΜΝΗΜΗΣ ΥΙΟΣ ΔΙΟ
ΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ
ΤΑΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑ ΜΗΝΙ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΩ ΕΙΚΑΔΙ ΕΗ.

.
.

Τὴν Χριστιανικὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀνέγνωμεν ἐπὶ πλακὸς χρησιμευούσης ὡς ἐπικάλυμμα τοῦ στομίου τοῦ ἁγιάσματος τοῦ ἁγίου Ἑρμολάου, οὐ μακρὰν τῶν Ἐλεγκμῶν

2. Τόμ. ΙΔ'. σελ. 436 καὶ Τόμ. ΙΣΤ'. σελ. 284.

3. Βιθυνιακά ὑπὸ Μ. Κλεωνύμου καὶ Χ. Παπαδοπούλου, Κων)πολις 1867 σελ. 151.

κειμένου. Φέρει καὶ ἄλλα γράμματα, ἅπερ κεχωσμένα ἐν τῷ τοίχῳ εἰσὶ δυσανάγνωστα.

Ἡ κατωτέρω ἐπιγραφή εὑρέθη ἐν Τριγλίᾳ τῆς Βιθυνίας, γέγραπται δὲ ἐπὶ λαρίδος μαρμαρίνης μήκους 0,65 καὶ πλάτος 0, 10 ἐντετοιγισμένης ὀλίγον ἄνωθεν τῆς κυρίας Πύλης τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου καὶ κάτωθεν ἀκριδῶς τῆς Βίγλας (vigila).

4

ΟΙΩΝΙΟΝ ΟΙΚΟΝ ΛΗΞΙΜΟΥ ΚΑΙ
ΕΥΕΤΡΟΠΗΣ ΚΥΡΑΒΟΣ ΜΟΥ ΚΥΝΟΝΟΥ
[ΔΕΝ...ΧΕΙ ΕΙΠΟ ΜΙΜΟΡΙΝΙΟΥΤΟ
ΤΟ ΕΝ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΤΕΙΚ
ΝΟΙΣ
ΠΗΔΙΟΝ ΤΟ ΕΘΙΚΕΝ ΕΝ ΤΩ ΜΙΜΟΡΙΩ
ΧΑΡΙΝ ΑΥΤΟΥ ΕΠΥΗΕ

5

ΠΡΟΕΜΗ ΠΕΦΥΚΕ
ΕΥΘΕΡΜΩ ΠΟΛΙΣ: ΠΡΟ
ΜΥΡΟΛΒΟΣ ΘΗΒΟΙΟΣ ΓΟΝΟΣ: Κ'
ΜΗΦΟΣ ΗΓΕΜΝΗΣΙΣ ΟΥ ΔΓΧΙΑΛΥ:
ΠΡΟΣ ΗΥΜΕ ΗΧΕ ΜΝΥΜΦΙΚΦ ΚΑ
ΓΩ ΕΟΠΩ ΡΙΣΟΛΒΙΟΙΣ ΑΩΜΑΣΙ ΗΣ..
ΥΠΕΠΕ'Α: ΚΑΚΕΙΘΕ ΜΑΥΣ ΤΗΝΟCCΩ

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιγραφὴ εὑρηται ἐν τῷ ἐν ἐρειπιακῇ καταστάσει διατελοῦντι μονιδρίῳ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ παρὰ τὴν Μονὴν τοῦ Μηδικίου ἐπὶ πλακὸς μαρμαρίνης μήκους μὲν 0,70 πλάτ. 0,54 καὶ πάχους 0,13 τοῦ μέτρου.

Ἀθήνησι 10 Ἰουλίου 1894

Π. ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ
Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων